executorē ꝯferre non poſſit. qꝛ tñ canonicus ē. ex vi canonicatus videꝰ ꝙ ſi nullus ibidē expectat tps mēſeȝ ſibi petēti ꝑ ordinariū ꝯferri dȝ. ⁊ cū decr. i. ꝙ alteri collata ñ tenet ꝑ decr. ſi clericus. ij. rñ. de pbē. li. vi. ſed h caſu poſſet q̄s dici ꝯ. qꝛ in caſu decr. ſi cleric⁹. expirauerat ptās executoris. ſȝ h adhuc durat q̄ ad aliā q̄ vacabit ſi acceptabiꝰ. i. menſem nil ḡ mirū ſi ibi ordinari⁹ addiꝰ. Itē ſicut nec ibi ordinarius hȝ ptātē ſuper neglecta ita nec h. ⁊ h teneas.

a ¶ Noticia. h determinabit in fi. ⁊ nō qꝛ in iſta forma nō eſt locus decre. ne captan de. e. ti. li. vi. vt poſſit acceptare primuȝ incertū qd̄ vacabit. illa enī locū hȝ vt ibi patet cū ſimpliciter ſcribiꝰ d̄ bñficio qd̄ duxerit acceptandū tunc enī pōt ſe fortune ſubmittere acceptādo pm̄ū vacaturum vel vlteri⁹ ex cā. ſed qñ ſcribiꝰ de bñficio q̄ ad vacationis noticiā infra mēſem duxerit acceptādū. hec verboꝝ forma nō patiꝰ ꝙ vacaturū acceptet. fateoꝛ tñ ꝙ vacās pōt acceptare etiā ſi vacabit tpe grē. xbū enī noticia vacatiōis p̄ſentem ⁊ futurū inducit dūmodo vacet. de p̄ui. qꝛ circa. nec ob. ſi p̄cedat xbū qd̄ vacabit in reſeruatiōe ſine xbo p̄ntis tpis ſi qd̄ vacat. nā illud vacabit qd̄ vacans repiꝰ. vñ dicit lex ꝙ xbū oportebit tā p̄ns q̄ȝ futurū tps ſignificat. ff. de x. ſigñ. l. xbū. in p̄n. ti. ad idē. e. ti. xbum erit ⁊ aliud ē dicere vacabit aliud vacare inchoabit. ⁊ h ꝯuenit h mēti. ſecus vbi mēs reſiſteret vt ibi.

b ¶ Afferat. ſi. de priui. ſi papa. li. vi.

c ¶ Quē etiā. ſumme vtilis fuit iſta ꝑticula. cuȝ enī executor datus cū clauſula acceptādi ptātē nō h̄eat in ꝯferēdo bñficiū niſi exq̄ fuerit acceptatū tota die collatiōib⁹ opponebaꝰ ꝙ ñ valebāt qꝛ ñ p̄ceſſerat acceptatio ⁊ qꝛ ipſi⁹ p̄cedentis acceptatiōis deficiebat. q̄ñq̄ȝ ꝓbatio ſuccūbebat expectās. licȝ igitur verbū accaptatiōis nō exp̄mat ſatis ē tñ ꝙ petit ꝯferri vł recipit collatū. multa ſimilia colligas ex no. de his q̄ fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. de ap. ad audiētiā. ⁊ c. dilecti. ij. vñ exq̄ ꝑ inſtrumentū de ꝓmiſſiōe ꝯſtat p̄ſumiꝰ interrogationē p̄ceſſiſſe inſti. de inuti. ſti. §. ſi ſcriptū. ff. de x. ob. ſciendū. ſic ſatis ē ꝙ heres ſe imiſceat licet xbo nō adeat. inſti. de here. q̄li. §. pe. ff. de acq̄. here. iulian⁹. §. ſi ſeruū. ⁊ l. ſi q̄s extne⁹. §. interdum. tñ q̄ñq̄ȝ nō ſufficit facti ꝓſecutio. de ap. ab eo. i. rñ. lib. vi. de ele. eccleſia. i. de bap. c. i. ⁊ pe. ſed in decre. ab eo. eūdo ad iudicē ap. nō ſatis fit iuri volēti ꝑ apłoꝝ delationē ipſum iudicem inſtrui. electio ⁊ baptiſm⁹ formas h̄nt nec ſine illis ſufficeret anim⁹ etiā de q̄ ꝯſtaret. ſȝ cū h ſolū de aīo ⁊ acceptatione querat. de illo ſatis ꝯſtat ꝑ h exp̄ſſa.

d ¶ Executorē. licet petitio ⁊ collatio de q̄b⁹ h loquiꝰ req̄rāt executoris p̄ntiam cū alias de acceptatiōe nō apparet acceptatio tñ ſine p̄ntia executoris fieri pt dūmō de illa fides fieri poſſit vt no. eo. ti. qꝛ cūctis. ad fi. li. vi. qd̄ etiā ibi placȝ Inno. ⁊ Hoſt. Arch. et Guil. in ſpe. de actio. ⁊ peti. §. pe. x. itē no. ad fi. licet compo. videaꝰ velle ꝯtñ. de reſcrip. caplm̄ in glo. magna circa finem. x. q̄d ſi lře.

e ¶ Aut. nō alťnatiuā ſufficit ḡ alterū.

f ¶ Pn̄te. idē in ꝓcuratore h̄nte ad h ſpāle mādatū qd̄ ꝓbat fili⁹ curie quē premiſi ⁊ ſcripſi de p̄ben. accedens. ad h finis huius. c. ibi vel ꝑ aliū ſicut ⁊ electio ꝑ ꝓcuratorē fieri pt. de ele. quia ꝓpter. ⁊ c. pe. ⁊ m̄rimoniū ꝯtrahi. d̄ ꝓcu. c. fi. li. vi. facit etiā. c. li. de re. iu. pt q̄s. ⁊ ff. d̄ ꝓcu. ſi is qui ſtichū. ⁊ ff. de le. i. ſi ſit. §. ſi q̄s ita. nō ob. ff. de x. ob. l. vl. in p̄n. ⁊ l. ſi ſtipulat⁹ fuerim in prin. que nō loquiꝰ in ꝓcuratore.

g ¶ Ceterū. equiſſima ⁊ expediēs fuit etiā hec ꝓuiſio.

h ¶ Loco. ſi locus vbi ſita eſt eccleſia careret habitatoribus ſatis videreꝰ ponderāda noticia loci viciniōris. fa. ꝫ. c. compi. de ſo. compe. q̄ȝuis. de ele. vbi periculū. §. porro. li. vi.

i ¶ Vel eccleſia. no. ꝑ alternatiuā ꝙ ſatis eſt ꝙ ī eccleſia ſit publica licet loco vł oppido ſit occulta.

k ¶ Nota erit. forte q̄ ad hūc caſum inducꝰ ſē rigoꝛ iſte ꝙ mēſis currat etiā ei qui nō fuit ī culpa vt qꝛ tātū diſtabat a loco beneficij ꝙ poſt factam gratiā cum tunc vacaret vł paulop⁹ vacaſſet infra mēſeȝ id ſcire nō potuit. vł ꝓcuratorem h̄ebat ī loco ſed mortuus eſt vel his ſi. per hoc tñ ꝙ in h caſu ſpālꝰ ſtatuiꝰ vt ꝓbat lřa q̄ ſequiꝰ in h caſu ⁊ qd̄ p̄cedit ibi p̄dicte vacatiōis nō recedo ab eo qd̄ no. de p̄bē. ſi clericus. li. vi. h enī dat⁹ ē mēſis in lřis q̄ currit a tpe noticie. Determiat ḡ qñ dicaꝰ h̄re noticiā in h caſu. vbi xo poniꝰ ſimpliciꝰ negligētia ⁊ ſic nō ſe tāgit. Et idē dico d̄ his q̄ no. de reſcrip. caplm̄ ſup glo. ⁊ ita dico etiā qd̄ h d̄ꝛ locū nō h̄re in caſu decre. ſi pluribꝰ. de p̄bē. li. vi. vñ ſi papa ꝯtulit ꝓprio motu p̄bendā ſi q̄ vacabat in eccleſia ⁊ due eq̄les vacabāt noticia vacatiōis poſtq̄ȝ currūt. x. dies ꝓuiſo ad eligēdū nō recipiꝰ ꝑ hūc modū. qꝛ ibi forſan tpe q̄ fiebat grā vel prius erat noticia vacationis de qua hic dicitur. quam forſan impoſſibile eſſet ſcire ꝓuiſum infra decem dies ⁊ ſic in totum ſibi periret priuilegium optandi qui non fuit in culpa ⁊ idem dico de extra. Io. q̄ incipit ſuſcepti circa mediū. ſed dato ꝙ h ſubſit impoſſibilitas vel deſit culpa durat tamē circa alia bñficia p̄uilegium acceptandi. facili⁹ ergo ꝓcedit hic iſte rigoꝛ vt in p̄nci. dixi. ⁊ tamen ex littera ſequenti videtur colligi ꝙ vbi ita deficit culpa ꝙ nec per ſe nec per alium ſcire potuiſſet non eſt locus huic rigoꝛi.

l ¶ Scire poterat. imputatur ergo illi qui ſcire potuit inquirendo. ſic etiam imputatur illi qui ſcire potuit ꝑitioꝛes cōſulendo. ff. de bono. poſ. l. in bonoꝝ. vnde dicitur ꝙ vigilantibus ⁊c. ff. de his q̄ in frau. cre. pupillus.

Vacatiōis ipſius noticia[a] duxerit acceptādū. vt appoſitio mēſis eiuſdē aliq̄d afferat[b] impetrāti. Quē[c] etiā bñficiū qd̄ acceptare poterat petēdo ſibi ꝑ ſuū executorē[d] ꝯferri aut[e] recipiēdo ſibi p̄nti[f] collatū ipſuȝ ex hoc acceptare. ⁊ collationē taliter ſibi factam valere cenſemus. ¶ Ceterum[g] vt tam diuturnis vacatiōibus q̄ȝ fraudibus ⁊ litibus occurratur. predicte vacationi noticiaȝ impetrantem interpretamur habere. ex quo ipſa vacatio in loco[h] vel eccleſia[i] huiuſmodi bñficij publice nota[k] erit. imputȝ quidem ſibi ſi hoc caſu quo de ipſius cōmodo agitur id qd̄ ꝑ ſe vel per alium ſcire[l] potuerit ignorauit. ¶ Cle. v. in ꝯci. vień.

De reb⁹ eccl̃e nō alienādis.

Monaſterioꝝ[m] ⁊ aliarū adminiſtrationem regłariū diſpēdijs occurrere cupiētes ꝑpetuo[n] ꝓhibem⁹[o] edicto ne q̄s religioſus[p] monaſterio prioratui eccl̃ie ſeu adminiſtratiōi cui

m ¶ Monaſterioꝝ. religioſus qui concedit alicui ad vitā vel certum tempus iura redditus vel poſſeſſiōes adminiſtratiōis cui preeſt ſuſpenſus eſt ab officio niſi duo ꝯcurrant nec valet ꝯceſſio. duos caſus excipit ⁊ tria facit. primo prohibet. ſecundo ibi ſi quis punit et diſcernit. tertio excipit ibi verum.

n ¶ Perpetuo. i. generali vel perpetuo duraturo. de elec. vt circa. ⁊ c. perpetuo. li. vi.

o ¶ Prohibemus. ſaltem quo ad penam fateri oportet. qd̄ ē iuris noui editoꝛia.

p ¶ Religioſus. ſeculares ergo clericos nō comp̄hendit hec conſtitutio ſed ſi tales conceſſiones faciunt. dic vt legitur et no. xvi. q. i. poſſeſſiones. de his que fi. a prela. continebaꝰ ſi alias alienāt. locus eſt canoni. xij. q. ij. monemus. c. ti. ſi quis ſi locant. dic vt no. ne prela. vices ſuas.

a ¶ Cuiuis. i. ſiue ꝑpetue ſiue tpali. maxime enī ꝓpter obedientiarios qui faciebant hos ꝯtractus reuocari timentes ad

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

clauſtrū emanauit hec ꝯſtitutio. ⁊ dato ꝙ nō ſint obedientiarij faciliꝰ remouent̄ a ſuis adminiſtratiōibus. de accu. q̄liter. ij. i fi. de ſymo. licet. ⁊ c. ꝑ tuas. non autē puto eam locū hr̄e i religioſo q̄ preeſt eccleſie ſeculari ⁊ q̄ſi clericus ſecularis ⁊ hoc ꝓbet principium.

uis^a ꝑſidēs iura redditus^b aut poſſeſſiones^c eiuſdē alicui^d ad vitam eius^e ſeu aliud certū tēpus pecunia etiam^f etiā inde recepta. quouis^g mō ꝯcedat. niſi neceſſitas aut^h vtilitas^i monaſterij prioratus eccleſie aut adminiſtratiōibꝰ hmōi hoc exposcat. ꝯuētꝰ ſui. aut ſi ꝯuētū nō habeat^k ꝑlati ꝓprij aſſenſu ad hoc nihilominꝰ^m accedēte.

b Redditꝰ. differunt a fructibꝰ vt patebit in fi.
c Poſſeſſiōes. certas vel omnes.
d Alicui. ꝑuato vł collegio.
e Eius. recipientis vel ꝯcedētis. ⁊ talis ꝯceſſio d̄r ꝑpetua. ff ꝓ ſoc. l. i. ⁊ no. x. q. ij perpetua.
f Pecunia. an dās hāc pecuniā repetat Vide qd̄ no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiam.
g Quouis mō. ab hac generalitate excipit duos modos in fi. c.
h An ſufficit alterū ſic alibi eq̄parant hec duo de eta. ⁊ q̄li. q̄ris. de ꝑben. expoſuiſti. ⁊ in diſpēſatiōibꝰ. i. q. vij. tali. ⁊ fa. e. ti. dudū. li. vi.
i Vtilitas. de iudi. c. vno.
k Nō habeat. innuit ꝙ ſi hꝫ ꝯuentū nō requirit̄ ꝯſenſus ꝑlati h̄ verū q̄ ad euadēdā huiꝰ ꝯſtitutiōis penā. ſed alias ad validādū ꝯtractū ꝑpetuū req̄rit̄ oīs ſolēnitas alienatiōis. e. ti. dudū. li. vi. ⁊ ꝯſenſus epi. xij. q. ij. abbatibꝰ. ⁊ c. ſe. ⁊ c. placuit. ⁊ xvij. q. iiij. in venditiōibus.
l Proprij. de epo videtur intelligendū in nō exemptis ꝑ iura allega. in fi. ꝑri. glo. in exemptis de papa. de priuile. aucte. §. i. li. vi. forſitan intendit iſte tex. approbare qd̄ recitabat Inno. de trāſla. ſtatuimus. vbi dicit q̄ſdam dicere ꝙ abbates q̄ hn̄t eccleſias ad ſe ꝑtinentes pleno iure poſſint illarū alienatiōibꝰ auctātē ꝑſtare. ⁊ fa. ī. de ſta. mo. attendētes. poſt prin. ⁊ qd̄ no. in auc. de ali. ⁊ emphi. ꝯtrac. in prin. coll. ix. ⁊ h̄ cōiter ſeruat̄ qd̄ videtur fieri poſſe ex q̄ hn̄t epālem iuriſdictionē vel q̄ſi. ad h̄ d̄ priui. abbates. in fi. li. vi. Vn̄ dicebat ipſe Inno. de priui. cū et plantare. §. in eccleſijs. ⁊ placet ibi Hoſt. ꝙ pb̄ri nō poterāt alienare nec maximas cauſas agere ſine ꝯſenſu patronoꝝ exemptoꝝ. quia tales exempti vices epiſcopoꝝ gerunt. xij. q. ij ſi qua. ⁊ c. placuit. de vo. magne. §. cum igitur. cū ꝯcordan.
m Nihilominus. id eſt. non eo minus ꝙ ſubſit neceſſitas vł vtilitas in contractu.
n Penam. que de ſui natura perpetua eſt ex quo tempus n̄ adijcitur. de hoc de conſtitu. ex litteris. ſed quis abſoluet. vide quod dixi de ſolu. c. ij. in fi. ⁊ quod dicā. ī. de here. c. i. circa finem.
o Officio. vide quod dixi ſup. e. ꝟ. ī. de deci. c. i.
p Acquiratur. ſi. e. ti. hoc ꝯſultiſſimo. li. vi. vbi contractus non valet ⁊ punitur faciens.
q Locationes. prohibitus alienare obligare vel vendere poteſt locare. ⁊ quod plus eſt cōductorē creditoribꝰ delegare. ff. de leg. ij. l. penul. §. inſtituto. ad idem. ff. loca. non ſolet. prelati ergo locant nec per ſtatutum epiſcopi poſſunt aſtringi vt locent certis perſonis. de loca. c. ij. quod autem dixi ꝙ locare non eſt alienare. illud verum eſt ſi fiat ad modicū tempus vt hic. ⁊ ſic non ob. e. ti. nulli. vt ibi dixi. licet Accur. in ꝑdic. §. inſtituto. in fi. dicat ꝙ prohibitus alienare locet ad centum vel mille annos. ſed non approbat̄. Et Dy. ibi contra. ſi autem prelatus locans ad modicū tempus infra tempꝰ moritur. quid iuris no. ne prela. vi. ſuas. c. fi.
r Fructuū. ꝯcor. de elec. generali. in fi. li. vi. ⁊ quomō plus eſt in redditu q̄ʒ in fructu ibi no. in glo. pe.
s Ad tempus modicum. determinat tam verbum locationes q̄ʒ verbum venditiones vt ſit ſenſus ꝙ locatio ad modicum tempus ⁊ venditio fructuū ad modicum tempus non includatur in prohibitione ſed dubitatur quod dicatur modicum tempus. glo. ff. de ſuperfi. l. i. ꝙ ait. dicit id relinquēdū iudicis arbitrio. alleg. ff. de iu. deli. l. i. in fi. ff. de effrac. l. i. §. i. ⁊ fa. de of. dele. de cauſis. de accu. inquiſitionis. i. rn̄. ⁊ qd̄ no. de loc. potuit. et qd̄ no. ſ. e. c. hoc ꝯſultiſſimo. li. vi. ⁊ videt̄ hoc equum propter varias conditiones regionum. Idem tenuit olim in. l. fi. ff. ſi ager vect. ſed poſtea in addi. videtur approbaſſe quod modicum tempus dicat̄. ſ. decenniū. C. d̄ ꝑſcri. lon. temp. l. fi. ff. qui et a qui. ma. ſi cum fi deicōmiſſo. §. ariſto. ponit etiam opi. que habꝫ ꝙ modicū tempus dicatur. xxx. dierum. ff. de itine. actuq̄ pri. l. i. §. i. alij biennīū. ff. loca. ⁊ ꝯdu. cū dn̄i. inſti. de li. obl. in fi. alij q̄nquēniū facit quod no. Io. de ꝯiu. ſeruo. licet. ⁊ quod no. Hoſt. vt ec. benefi. c. vno. in fi. alij ſeptēnniū. ne prela. vi. ſu. c. fi. d̄ diuerſis ſpacijs tempoꝝ poteſt argui per ea que ſcripſi d̄ fideiuſ. c. fi. de cle. coniugꝰ Ioannes in. iiij. q.

Si q̄s āt ꝯtra hoc fecerit. penā^n ſuſpēſiōis ab officio^o eo ipſo incurrat. nec ex ꝯceſſiōe ipſius recipiēti ius aliqd̄ acq̄ratur^p. Verū ꝑmiſſa ad locationes^q vel etiā redditū aut fructuū^r venditiones ad tpꝰ^s modicum faciendas declaramus vllatenus non extendi. Idem.

Si vna^t eccl̄ia alti^v eccle

t Si vna eccleſia. ſe ſummat duo dicens ⁊ quas opi. determinet. ī. dicam. ſed principaliter que no. Inno. et Hoſt. vt eccle. bene. c. vno. in fi.
v Alteri eccleſie. x. q. iij. vnio. ⁊ ſi ſit alterius dioc̄. ꝑ vnionem non preiudicat̄ dioceſano. de reli. domi. c. ij. ⁊ ſcripſi de priuile. paſtoralis.
x Dignitati. de preben. extirpande. §. qui vero.
y Prebende. vt in predi. §. qui vero. ⁊ e. ti. expoſuiſti. ⁊ intellige per predi. dec. etiam de prebenda cathedralis eccleſie non ob. ī. proxi. rn̄. vt ibi dicam.
z Epiſcopum. de exceſ. prela. ſicut vnire. vbi no. Innoc̄. et ab. poſt eum ꝙ licet ad abbates ſpectent eccleſie pleno iure tamen illas vnire non poſſunt vel vnam alteri ſubijcere. cum hoc ſit epiſcopale per pre. decre. allega. etiam de ꝯſue. cū dilectus. facit quod dicam. ī. c. proxi. ⁊. ī. de ita. mona. ne i agro. §. ad hoc. vbi dicam an hoc preſcribere poſſint.

a Conſentiente. non eſt iſte caſus in quo ſufficiat conſilium et hic reprobat quod no. Hoſtien̄. de hiſ que fi. a prela. nouit vbi dicit epiſcopum ſine capitulo poſſe donare eccleſiam loco egenti ad ſuſtentationē miniſtroꝝ allega. de dona. ꝯſultationibus. Item quia facit quod debet ꝓuidendo egentibus et in hoc officium ſuū exercet. xij. q. i. precipimus. ⁊ c. ſeq̄. x. q. i. regenda. ⁊ c. ſe. xciij. di. diaconi. ergo non eſt locus cōtradictioni. de preben. extirpande. i. ⁊. ij. rn̄. Dicebat tamen ꝙ tutius erat conſiliū canonicoꝝ requirere. ſed prout vides hic requiritur conſenſus ⁊ ſm̄ hoc intellige predi. decre. ſicut vnire. in prin. ⁊ de priuileg. tuarum. in prin. no. etiā ipſe Hoſtien̄. e. ti. ea noſcitur ꝙ de ꝯſuetudine preſcripta poteſt epiſcopo competere vt ſine conſenſu capituli poſſit conferre eccleſiam alteri eccleſie ad edificationē. ⁊ cōtraria. e. ti. tua nos et. c. paſtoralis. ⁊ de dona. paſtoralis. intelligit de iure communi ⁊ cum epiſcopus circa hoc indulgentiam vel ꝑſcriptionem non habet tamen conſiliū preſcribi non poteſt ſm̄ eum. ſecus etiam dixit de voluntaria ꝯceſſione que ſine cauſa fieret eccleſie habenti congruā ſuſtentationē. arg. i. q. ij. paſtor vel que fieret laico. ſed non puto hoc ꝑſcriptibile. ꝙ etiam in caſu licito alienet prelatus ſine ꝯſenſu capituli. vt ſcripſi de dona. paſtoralis. in fi. ⁊ facit finis huius capituli.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſie ſeu dignitati[x] alicui vel prebende[y] per epm[z] ſuo ꝯſentiēte[a] capitulo vniatur[b] aut religioſo loco donec[c] ex eo ꝙ rector[d] ipſius ad hoc vocatus[e] vel ſi vacabat[f] defenſor[g] ei ſup hoc datus non extitit. nequaꝗ̄ id poterit impugnari ¶ Quod[h] ſi epiſcopus ſui etiam capituli accedente conſenſu menſe[i] ſue vel ipſi[k] capitulo[l] aliquam duxerit eccleſiam[m] vniendaꝫ hoc irritum eſſe decernimus[n] ꝛ inane contraria quauis[o] conſuetudine non obſtante. ¶ Clemēs q̄ntus in concilio vienenſi.

De rerum permutatione.

D Ex ꝯceſſiōe[p] iurꝭ vtētib[q]ꝰ ꝑbri circa ſpūa

b ¶ Vniatur. de vnione ſatis no. ne ſe. va. c. i. xvi. q. i. ꝛ tpis.
c ¶ Donetur. hic iūge litterā. ſ. nequaꝗ̄. id poterit impugnari. ꝛ fa. quod me. cau. cum dilectus. ꝛ quod ibi no.
d ¶ Rector. de rectore eccleſie nō de plato cui ſubeſt eccleſia loquitur cuiꝰ ꝯſenſus requiri videtur. ſ. de ſta. mo. c. i. § ad h
e ¶ Vocatuſ. non extitit quod eſt. ſ. ꝛ ratio huiꝰ ſumiť de dona. ꝯſultatiōibus. ſit enī taliſ vnio vel donatio ſine preiudicio rectoris vt ibi. dicebat ergo Inno. in decre. vt nrm. ꝙ dignitaſ inſtituta diminui non poterat irrequiſito illo cuius erat ſine cauſe cognitione. nō tn̄ Hoſtieñ. de exceſ. pla. ſicut vnire. ꝙ eps eccleſias vnire non poterat ſine collaudatione vel ꝯſenſu ambarum eccleſiarum. alleg. eo. ti. c. i. de his que fi. a prela. c. i. ꝛ in hoc dicebat cum a papa differri vt ibi ſcripſi quod hic reprobatur.
f ¶ Vacabat. approbat quod no. Inno. ꝛ Hoſtieñ. vt ec. be. vt noſtrum. in fi. vbi tenent eccleſiam vacantē vniri ꝛ donari poſſe ſicut ꝛ dignitas vacans ſupprimi poſſet. de ꝯſti. cum acceſſiſſent. ꝛ. ne ſe. va. c. i. vbi ſe. va. non diſſoluiť vnio. eꝗ̄ igiť videretur ꝙ tunc fieri non poſſet. ſo. illud in ep̄alibꝰ ſedibꝰ vel vbi papa p̄ncipaliꝰ nouit ſcd̄a ratione. ſ. nōri poſſet de ſubita mutatione ꝛ ꝙ ordinationē prius factam feciſſet ꝯtemplatione perſone tunc viuentis nūc defuncte. alias etiā vnionem epiſcopatuū facit mortuo altero ep̄o. vt. xvi. q. i. ꝛ tpis.
g ¶ Defenſor. videbať ꝛ. quia ſi res eccleſie vacantis ex cauſa dignitati donetur oportet defenſorem dari. vt. e. ti. duduꝫ li. vi. eſt ergo hoc de caſibus in quibus minus ꝓhibetur vbi maius permittiť. poteſt enī eccleſia vacans dari ſine defenſore vt hic. ſed poſſeſſio vel res eccleſie nō vt ibi. ꝛ eſt ſi. ō elec. nemo deinceps. li. vi. ꝛ quod no. de ꝯſue. cuꝫ dilectus. in. iiij. glo. de tranſla. c. vl. in glo. pe. dicebat Inno. de ele. ſignificaſti. vt ibi ſcripſi ſuper glo. ij. ꝙ eps ꝛ capitulū poterant aliq̄d ſtatuere ſup bn̄ficio vacante ꝛ electus illud ſeruare tenebať. alleg. decre. vt noſtrū. quod intelligit ibi Hoſt. ex cauſa ꝛ ad tempus ſed perpetuū preiudiciū non poſſent inferre dignitati vel rectorie ipſa ſic manente licet illam poſſent in totum tollere. de ꝯſti. cum acceſſiſſent. vel religioſo loco ꝯferre. de dona. ꝯſultationibꝰ. ꝛ. c. paſtoralis. ꝛ ad id quod diciť qui pōt totum poteſt ꝛ partem. de offi. dele. paſtoralis. in prin. ff. ō rei vendi. que de tota. Añder Hoſtieñ. ꝙ in totum conferri ꝑmittitur vt diuinus cultus augeatur. de ꝯſtitu. ex parte ꝛ vt pauperes ſuſtentenť. de preben. expoſuiſti. Permittiť etiam tolli quia ſupflua vel oneroſa. argu. lxviij. di. corepi. diminutio vel detractio denegať. vt eccleſiaſtica bn̄ficia in ſua integritate permaneāt. niſi ex cauſa magna. remittit ad decre. dudum. e. ti. de preben. maioribꝰ. ꝛ. c. vacante. ex hiſ patet ꝙ ſepe id quod minus videtur eſt maius eo reſpectu quo ius plꝰ illi reſiſtit ex cauſa.
h ¶ Quod ſi eps. quod hic dicitur ꝓbabať olim per. c. queſti xvij. q. iiij. ꝛ approbat quod no. ibi Io. in. § p̄. ꝛ quod no. de dona. paſtoralis. ꝛ reprobat quod no. Inno. i dicto. c. vt noſtrum. vt eccle. benefi. vbi tenebat ꝙ auc̄te capituli ſui epiſcopus poterat eccleſiam in ſuos vſus ꝯuertere.
i ¶ Menſe ſue. vt dicebat Io. in glo. prius allega. epiſcopꝰ non poteſt auctorizare in facto ꝓprio ſicut nec economus. x. q. ij. hic vſus. in fi. nec tutor. ff. ō auc. tu. l. i. ꝛ. l. pupillus. nec prelatus. de inſti. c. fi. ꝛ idem de capitulo vt ſtatim ſequitur. quod etiam tenebat Guilhel. in ſpe. de his que fi. a prela. i fi. et facit quod dixi poſt Inno. de cenſi. ꝓhibemus. ſuper glo. ij. ꝛ no. quia non valet vnio cum alter ſolus ſcilicet epiſcopꝰ vel capitulum auctorizat in facto ꝓprio fortius non valeret cum auctorizaret vterꝗ̄. vt ſi cōmuniť menſe epiſcopi ꝛ capituli per eos vnitur eccleſia. facit autem hec littera ad id qō no. Hoſtieñ. in ſum. de deci. § ꝛ vtrum. v̄. xij. in fi. vbi tenet ꝙ laicus habens decimam per antiquuꝫ feudum ab alia eccleſia non poteſt illam donare epiſcopo ne ipſe epiſcopuſ auctorizet in facto ꝓprio. Puto tamen ꝙ bene poſſet illam donare capitulo epiſcopali auctoritate epiſcopi et eſt ratio quia in caſu illo ſufficiat auctoritas epiſcopi ſine capitulo vt in decr. cū apoſtolica. de his q̄ fi. a prela. non poteſt dici ꝙ capitulū eo caſu auctorizet in facto ꝓprio ſed in vnione vel datione eccleſie ſecus cum ibi cōſenſus capituli ſit neceſſarius. de his que fiunt a prela. tua. de dona. paſtoralis. Item facit pro ꝛ ꝯ ad id quod ipſe Hoſtieñ. no. de ꝯſtitu. cum acceſſiſſent. vbi tenet ꝙ dignitas non confirmata per papam de eccleſia cathedrali tolli poteſt per ipſius capitulum ex iuſta cauſa. ꝛ epiſcopo auctorizāte ſi bona epiſcopi ꝛ capituli ſint diuiſa. ſi v̄o eſſent cōmunia nonne auctorizaret epiſcopus in facto ſuo ſed dicit tunc recurrendum ad archiepiſcopū vel ad papam. de iurepatro. nullus videtur ꝙ cum iſte non ſit de caſibus archiep̄o reſeruatis. q̄ no. de of. or. paſtoralis. ꝙ eo caſu ꝛ iſto de quo tex. loquiť ad papam ſit neceſſe recurri.
k ¶ Ipſi. ſuo. ſcilicet.
l ¶ Capitulo. cum capella curata donať capitulo quis habeat eius curam. vide qō ſcripſi poſt Hoſtieñ. de preben. expoſuiſti. ſuper glo. iij. ꝛ. e. ti. cum non ignores. in prin. ꝛ nō quia ſingulari ꝓbende etiam maioris eccleſie poteſt vniri eccleſia per ep̄m ꝛ capitulū. vt. ſ. ꝓx. rn̄. capitulo v̄o non vt hic. ꝛ ratio ſumiť. xij. q. ij. qui manumittiť. cum ſuis ꝯcor. quia capitulum non autorizat in facto ꝓprio cum ſingulari prebende capituli vnitur eccleſia.
m ¶ Eccleſiam. declarari debuiſſet an ſit idem in donatione quam facit eps capitulo ſuo de eo quod ſpectat ad mēſem ſuam. qō no. Hoſtieñ. de his que fi. a prela. nouit. ꝛ ponit caſum de ep̄o abundāte ꝛ capitulo egente ꝛ dicit qō valꝫ. inducit qō. ſ. dixi in glo. non eſt. dicit etiam ꝙ non ob. iuramentū de non alienādo cum non ſit ꝓprie alienari qō in dn̄io eccleſie retinetur. ff. de. l. ij. vnum ex familia. ꝛ. l. imperator. § fi. et l. ſe. dicit tamen ꝙ tutius eſſet ꝙ illud fieret ſuperioris auctoritate. inſti. de auc. tu. in fi.
n ¶ Decernimus. licet ratio huius iuris ſit antiqua forte noluit comp̄hendere preterita. ꝛ eſt ſi. de poſtu. c. vno. li. vi. ſed contra hoc facit littera ſequens que ꝯſuetudineꝫ damnat. cōſuetudo vero notat tempus precedens ergo videtur preterita reſpicere.
o ¶ Quauis. ſ. etiam cuiꝰ ꝯrij vel initij nō ſit mēoria. dānať ꝗ̄ hec ꝯſuetudo ꝙ q̄s auctorizet i facto ꝓprio. alibi ꝙ q̄s ſit iudex appellatiōis a ſe interiecte. de ꝯſue. c. ij. li. vi.
p D Ex ꝯceſſione. ſc ſummat ponens ius nouū ꝛ equiſſimū. ꝛ determinat decre. inter cetera. de preben. ꝛ ſ. e. ti. cum vniuerſor.
q ¶ Vtentibus. per hanc litteram dico decre. hanc locū habere vbi in fraudem expetantium fieret permutatio cum illi non vtantur ꝯceſſione iuris ſed ius fraudent. e. ti. c. i. li. vi. ō renun. c. vlti. e. li.
a ¶ Illudať ꝯcor. cle. ſ. de renū. c. vno. ꝛ ibi ſunt mlťe ꝯcor.